

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Cap. 10. De beneficiis & fructibus Passionis Christi, & de modo quo
Christus eosdem operatus est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

nec non nuptialem vestem meritorum, vt ad nuptias
 Iestis Paradisi admitti, & subintrare valeam. Faciam
 mi dulcissime Saluator, vt sanguinis tui atramentum
 calamo clauorum tuorum indelebili caractere in-
 bas cordi meo dolorem & amorem tuum: dolorem, vt
 propter te patienter feram omnem dolorem: & am-
 rem, vt spernam propter te omnem alium amorem.
 Quod verò me concernit; cum gratia tua firmiter pro-
 pono portare semper sanctissimas plagas tuas & vultu-
 ra, & in corde ad excitandam memoriam, & in ore ad re-
 ferendas gratias, & in manibus ad exercendam continen-
 tiam operationem pro tua gloria. Insuper, mi dulcissi-
 me Redemptor, me & in tuum, & sanctissime Mater
 tuæ iuxta Crucem stantis offero mancipium perpetuum.
 Accepta oblationem, & da mihi vires perfectæ
 eam observandi: aliud enim non concupisco, non cupi-
 o, nec desidero aliud, nisi vt sim fidelis seruus & mancipium
 Regis & Reginae cælorum; vt fideliter tibi seruiens
 in vita, post mortem dignus efficiar libertate gloriæ, vbi
 cum omnibus iustis & sanctis Angelis laudum tuarum
 decantem encomia, per omnia sæcula sæculorum, Amen.

CAP. X.

*De beneficiis & fructibus Passionis Christi
 & de modo, quo Christus eosdem
 operatus est.*

8. Tho. 3. p. Juxta doctrinam Doctoris Angelici quinque sunt
 9. 42. & 9. 49. effectus & beneficia principaliora Passionis Christi. 1. Li-
 49. berat hominem à peccato. 2. Liberat eum à pœna pec-
 cati. 3. Liberat eundem à potestate Dæmonis. 4. Ho-
 minem reconciliat Deo. 5. Aperit eidem portas cœli.
 Quinque etiam modi sunt, quibus Passio Christi operatur
 hos effectus. 1. Per modum meriti. 2. per modum
 satisfactionis. 3. per modum sacrificii. 4. per modum
 redemptionis. 5. per modum efficiencie. De hisce benefi-
 ciiis breuiter dicemus in particulari, & de modo, quo
 Christus D.N. eadem confert: vt illa conseruantes in
 nobis

in memoria vivâ , pro eisdem gratos nos , uti
exhibere valeamus, veluti suo loco dicitur,

De primo beneficio Passionis Christi,
quod est liberatio à peccato.

Veritas certissima est, & de fide, Christum D.N. per
Sanguinem & Sanguinem suum lavare & mundare ani-
mam nostram ab omni peccati macula. *Dilexit nos,*
ut nos à peccatis nostris in Sanguine suo. Quod non *Apos. 6.1.*
dicitur *immediatè*, sed *mediatè*: etenim Sanguis
Christi est causa gratiæ, quâ mediante, tanquam aquâ
spirituali, mundatur & purificatur anima nostra à cun-
ctis peccatorum sordibus. Hoc igitur est, quod dicere
solerent, Christum Passione suâ nos liberare à peccato:
scilicet, quod Passione suâ nobis conferat gratiam re-
missionis peccati.

Verum, ut melius percipiatur huius beneficii excel-
lentia, dignum consideratione est, quàm ingens malum
peccati, à quo Passio Salvatoris nos liberat. Pec-
catum non est qualecunque malum, sed summum & in-
curabile malum. Præterea est malum à tota Natura
humana, & Angelica irremissibile & irreparabile: quia
infinite malitiæ potest satisfactionem conue-
nientem infinite malitiæ peccati Denique est malum
quoddam destructivum habitus Gratæ, & omnium ef-
fectuum eius, causando effectus contrarios.

Multum sunt effectus gratiæ. 1. Pulchram efficit
animam per lumen sapientiæ in intellectu, & per affec-
tum Charitatis in voluntate: in quibus duabus perfe-
ctionibus propriè consistit pulchritudo substantiæ spi-
ritualibus. 2. Animam dicitur virtutibus infusis, & ha-
bitibus supernaturalibus, tanquam gemmis pretiosis &
estimabilis valoris. 3. Participem eam reddit vitæ
supernaturalis & Divinæ. 4. Eandem facit Amicam,
filium adoptivum Dei constituit. 6. Particulari et-
iam assistentia & protectione Dei dignam efficit. 7. Ius
conferet ad gloriam. 8. Vnit animam sponsalicio
matrimonio per lumen & visionem beatam. 9. Adornat

corpus proportionata gloria, vti continget in Reuol-
utione. Omnes præfatos effectus destruit peccatum.
P. iuat animam propria pulchritudine, exuit eandem
virtutum opibus, remanentibus solum in ea. expurgat
benignitate, Fide & Spe, tanquam *semine conuersionis*
surrupit ei vitam & Diuinam gratiam: tollit amicitiam, Di-
uinationem, protectionem Dei, & ius hereditatis ad glori-
am, tam essentialem competentem animæ, quam acci-
dentalem corpori propriam. Neque hic est horum
& destructionis, quam causat peccatum mortale in ani-
ma: siquidem progenerat etiam effectus gratie præ-
contrarios. 1. Turpem ac deformem, sicut Dama-
nem, efficit animam per ignorantiam rerum Diui-
narum in intellectu, & per concupiscentiam terrenarum
rerum in voluntate. 2. Loco virtutum repletur
inordinatis passionibus & habitibus vitiosis. 3. Pa-
cit, vt vitam agat diabolicam, cum eodem, qui
demon, viuat spiritu, qui est peccatum. 4. Dama-
nem constituit Amicum, cum in iisdem malis communem
Dæmone. 5. Eiusdem quoque Dæmonis efficit
liam: *Manifesti sunt Filii Dei, & Filii Diaboli*. Nam
que modum iustus dicitur Filius Dei, quia per
Dei agitur, & per gratiam se vnit Spiritui lau-
dum mouentis & mobilis; ita peccator dicitur
Diaboli, quia agitur spiritu Diaboli, & per peccatum
se se vnit cum eodem per modum mouentis & mobilis,
cum semper ab ipso moueatur & concitetur ad malum.
6. Proiectio, quæ tali Filio debetur, est possessio ter-
ram & dominium, quod habet Diabolus supra
animam, amouendo & ratrahendo eam, quæ
est, ab omni occasione bene faciendi. 7. Peccatum
fert reatum & obligationem ad poenam æternam
nam damni & sensus in morte. 9. Poenam acci-
dentalem corporis in vltima resurrectione.

Ex hisce effectibus colligitur, quàm magnam
& monstrum sit peccatum mortale. Quod si
excellens bonum sit Gratia, veluti dictum est,
gens malum sit peccatum, maximum etiam & in-
abile erit beneficium nobis per Passionem Christo
stitum, conferendo nobis gratiam, & liberando
peccato.

Ioan. ep. 1.

c. 3.

Rom. c. 8.

De secundo beneficio Passionis Christi, quoad
est liberatio à pena peccati, tantu aeterna,
quàm corporali.

In eadem peccati malitia variè possunt considerari
rationes, tanquam peccati effectus. Et sunt: *macula,*
incuria, reatus, pena.

Prima est macula quædam, turpem, sordidam ac de-
formem reddens animam, eò quod inordinatam illam
facit, & quasi incurvatam à Deo ad creaturas: etenim
peccatum anima recedit à Deo tanquam ab ultimo
fine, & ad creaturam accedit; vnde quemadmodum
corpus humanum censetur turpe ac deformè, si primò
directum habens ad sidera vulum, declinet deinde ab
occuriali situ, & totum incurvatum procederet: pari-
tione turpis & deformis dicitur illa anima, quæ desi-
tens directè contemplari Deum, tanquam vltimum fi-
nem, se incurvat & inclinat, totum suum affectum po-
nendo in creaturis.

Secunda conditio peccati est offensa Dei, & oritur ex
incuria: quia ex macula animæ, quæ est quædam priuatio
gratiæ & Chritatis Dei, sequitur displicentia Dei, quæ
est offensa Dei. Summè namque Deus offenditur,
in quantum ei displicet, quod positus in æquilibrio &
comparatione cum creatura minus estimetur ad anima,
quàm ipsa creatura, quodq; anima potius eligat deserere
Deum, quàm creaturam, auertendo à Deo affectum su-
um, & conuertendo illum ad creaturam. De hoc sui vili-
tudio lamentabatur Deus illis Prophetæ verbis: *Duo Ierem. 2.*
*quia fecit populus meus: dereliquerunt me, fontem aque
vive (vel, vt alii legunt, aquam viuam) & foderunt sibi
cisternas dissipatas, quæ conseruire non valent aquas, sed
solum quæ non nisi lutum continent.*

Tertia conditio, & proprietas peccati est iniuria Dei.
Quia facit contra ius proprium Dei, quod habet, ve-
luti summum, summum bonum & vltimus finis, ac proin-
de, vt ametur super omnia. Et non tantum peccator
offendit contra ius Dei, in quantum est vltimus finis;
sed etiam in quantum est primum principium per-
fectionis, quia abicitur ipso esse, substantia
& potentia animæ à Deo receptis: & in quan-
tum

tum est Legislator, nam peccando spernit & pro-
pendit leges Diuinas: ac denique in quantum mu-
nerator vniuersalis, quia nihil æstimat promissa,
nec minimum timet pœnas à Deo comminatas.

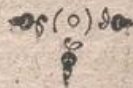
Quarta proprietas, quæ veluti passio peccati et ma-
litiæ eiusdem tanquàm ex essentia dimanat, est reus
pœnæ, qui est quoddam debitum, vel, vt melius dica-
mus, obligatio moralis ad sustinendam pœnam æter-
nam, & temporalem.

p. 2. q. 89.
art. 4.

Ultima proprietas peccati est pœna actualis, æterna
& temporalis. Etenim, cum malitiæ peccati pericula
in infinita, in quantum est offensa Dei, boni in finem, mutatur
ex se pœnam aliquam infinitam secundum duriti-
nem, quæ est pœna æterna, quæ remittitur, cum remittitur
peccatum mortale, & succedit solum pœna tempo-
ralis.

Hæ sunt proprietates peccati, à quibus omnibus nos
liberat Christus Saluator noster per æquissimam suam
passionem & per pretiosissimum suum sanguinem. Ne-
que nobis remittit duntaxat maculam peccati, offensi-
sam, iniuriam Deo illatam; verum etiam debitam
obligationem pœnæ, & pœnam æternam: cum enim li-
berat nos à peccato, modo supra dicto, simul nos liberat
à pœna æterna illi annexa. Considera excellentiam
huius beneficii: siquidem æternitas hanc sortitur con-
ditionem, vt, vbicumque reperitur siue in bono, siue in
malo, infinitum efficiat. Si se coniungit bono præ-
mii, infinitum reddit præmium: si verò malo peccati
associat, infinitam pariter efficit pœnam: Ergo Christus
D. N. Sanguine suo liberat nos ab infinita pœna quæ
est epilogus & cataclysmus malorum, id est, vni-
uersale diluuium omnium pœnarum. Quapropter pro
tanto beneficio Christo debemus infinitam obligati-
onem, infinitam gratitudi-
nem.

Eccl. 40.

De tertio beneficio Passionis Christi,
quod, videlicet, nos liberet à potestate

Dæmonis.

Tertius Angelicus assignat causas potestatis, quam in
 Dæmon sibi acquisierat. *l. sup. cit.*
 1. Peccatum, quia,
seruus est peccati, & simul Dæmonis
 2. Offensam Dei, ob quam iuste Deus
 tradidit potestati Dæmonis tanquam ministri
 3. Iniquitatem Dæmonis, qui Christo,
 nec peccato subiecto, mortem inferre tenta-
 à prima causa potestatis liberat nos Passio Christi,
 est remissiva peccati. A secunda, in quan- *Caiet.*
 reconciliatua Dei. A tertia in quantum est præ-
 illata à Diabolo: *inustum est enim, secundum*
ut debitores, quos tenebat, liberi dimittant. *S. Aug. de*
quem sine ullo debito occidit. *Trinit. c.*
 effectum Passionis suæ nobis Christus intimauit, *14. tom. 2.*
 paulò antè Passionem suam dixit: *Nunc Prin-*
cipatus mundi eicietur foras.
 ut clarùs intelligatur, qualis sit hæc Dæmo-
 potestas, aduertendum est, Dæmonem nunquam ab-
 sed semper dependenter à permissione Dei hæc
 potestatem fuisse potestatem, quæ ante Passionem Christi
 valde atropa; at post Passionem per eius virtutem
 remissa fuit. Ante Passionem Christi & fidem illius
 missum erat Dæmoni tentare, vincere & asportare
 omnes peccatores ad infernum, insuper & ei
 erant iustos decingere limbo inclusos; at mo-
 Sanguinis Christi sublata est ei hæc potestas:
 esto etiam nos tentat, non tamen ita fortiter, ut
 faciebat, & semper subsidio Diuinæ gratiæ à Chri-
 nobis subministratæ de eo victoriam reportare pos-
 Præterea ad infernum solum defert illos, qui se
 potestatem traunt, nec valorem Sanguinis Christi sibi
 care volunt: at iusti ab omni culpa & pæna liberi
 migrant ad cælum, nec in alio loco extra paradi-
 sum

sum cœlestem diutius demorantur. Igitur infinitè
 bemus gratias infinitæ misericordiæ Passionis Christi,
 quod in virtute Sanguinis sui nos liberaverit non
 caroduntaxat & pœnis illius; verum etiam a crudeli-
 ma tyrannide & servitute Sathanz.

*De quarto beneficio Passionis Christi, quod
 Deo reconciliauit.*

Quemadmodum summum malum est esse in
 inimicitia cum Deo; ita & qui Deo se reconciliauit, in-
 iusque redit amicitiam, ut summum bonum restitu-
 dum est: & consequenter ut summum etiam benefici-
 um censei debet, quod Christus per Passionem suam
 nobis exhibuit, restituendo nos Diuinæ gratiæ, tollen-
 do sanguine suo causam odii & inimicitia; videlicet,
 2. Cor. 6. 5. peccatum. Ita ait Sanct. Apostolus Paulus: *Deum
 in Christo, Mundum reconcilians sibi.* Et ratio
 adducit: Non reputans illis delicta ipsorum: non
 imputando nobis: sed remittendo nobis peccata
 per merita Christi, quæ peccata causa erant inimi-
 citia; inter nos & Deum. Quapropter, qui non
 rat peccatum, pro nobis fecit peccatum, qui nunquam
 peccatum commisit, nimirum, Christus, se fecit pro
 bis peccatum, hostiam videlicet, & sacrificium, ut
 remitterentur peccata nostra.

*De quinto beneficio Passionis Christi, quod
 nobis aperuerit cœli por-
 tam.*

Obstaculum, quo observatur & occluditur
 cœli (& est locutio metaphorica, quæ significat
 nem beatificam esse amissam aut impeditam, vel
 3. p. 9. 49. ponit Caietanus) non est aliud quam peccatum: quod
 ar. 5. via illa sancta vocabitur, & non transibit per eam
 Isai. 35. 1. Duplex est hoc peccatum: peccatum originale unum, peccatum
 um singulis: originale alterum ab Adamo descendit

tur peccatum totius natura, seu inficiens totam
 naturam. Christus per Passionem suam satisfecit
 pro peccato, & pro omni pœna, & reatu pœnæ:
 propterea dicitur Christus Passione suâ nobis ape-
 ruisse & reterasse portas cœli: Ex quo etiam intelli-
 gitur ante Passionem Christi nullus etiam sanctus, &
 peccato existens, cœlum ingredi poterat: quia se-
 cundum ordinem Divinæ iustitiæ Christus satisfacere
 debet pro peccato naturæ, nempe, pro peccato origi-
 nis Adami, in quantum totam inficiebat naturam hu-
 manam, quemadmodum fecit in Passione sua. Sed
 non potest quisquam, ante Passionem Christi remitteba-
 tur peccatum per Circumcisionem in fide futuræ Pas-
 sionis Christi, vti modò per baptismum in fide Passio-
 nis Christi præteritæ, ergò etiam ante Passionem
 Christi ianua debebat esse aperta. Respondetur cum
 quædam: quod per Circumcisionem remittebatur
 peccatum originale vt contractum à filiis Adami in par-
 tibus: sed non ab iisdem, tanquam à descendenti-
 bus à Adamo, & pro ut peccatum illud inficiebat to-
 tam naturam humanam, & in hoc secundo modo solus
 Christus satisfecit Passione suâ: ac propterea non nisi
 illam ianua cœli aperta est.

Et hæc, quæ de quinque beneficiis per Passio-
 nem Christi nobis præstitis, vt quod nos liberarit à
 peccato, à pœna, à potestate Diaboli, Deo nos re-
 stituit, & ianuas cœli nobis aperuerit, breuiter per-
 tractamus, sufficiant. Super est, vt de modo, quo Chri-
 sti effectus operatus fuerit, dicamus.

De Primo modo, quo Passio Christi no-
 stram operata fuerit salutem.

Per modum meriti.

Passio Christi, in quantum voluntariè acceptata
 & oblata pro nobis, non meritoria duntaxat, verùm
 merito extitit infiniti, propter infinitam Personæ
 dignitatem, & Naturam Diuinam, vt iam statim dice-
 mus: ergò merebatur infinitum præmium, ergò mereri
 pote-

§ Tq. 69.
art. 1.

Ephef. 1.

Ioan. 1.

poterat pro se, & pro aliis, simulque operari nobis salutem per modum meriti, promerendo nobis gratiam, & cætera omnia auxilia supernaturalia ad salutem necessariam. Præterea id probat S. Thom. quia Christus promerit hanc infinitam dignitatem meriti est Caput nostrum, non naturale, sed morale & metaphoricum: veluti Princeps dicitur Caput Reipublicæ: & per consequens gratia Christi, in quantum vnita gratiæ vniois, est gratia Capitis, & nos omnes Christi, tanquam Capitis, membra sumus. Sicque ex Christo & Ecclesia integrum quoddam formatur corpus mysticum, in quo Christus est Caput, Ecclesia corpus, & Christiani sunt membra. Ita ait S. Apostolus Paulus: *omnia subiecit sub pedibus nostris, & ipsum dedit Caput super omnem Ecclesiam (multitudinem simulac triumphantem) que est ipsius corpus.* Ita videtur, si Christus est Caput, nos membra; sicut Caput naturale influit sensum & motum in membra; ita Christus in nos, & animam nostram influit sensum & motum spiritualem per influxum gratiæ. Deinde Caput naturale tres sortitur conditiones respectu suorum membrorum: *ordinem, perfectionem, & virtutem*; quia est prima pars corporis inter omnia membra, in se continet omnium sensum tam interiorum, quam exteriorum perfectionem (ubi reliqua membra solo gaudent sensu tactus) & influit in membra influxum internum mentis spiritibus vitalibus, & directionem externam, moderando & regendo corpus in operationibus externis per sensum. Eisdem conditiones habet Christus respectu nostrorum. De iure merito dici potest Caput nostrum; sequitur primum obtinet locum præ reliquis creaturis, quod primogenitus in multis fratribus: conditarum gratiam gaudet plenitudine: *Vidimus eum plenum gratiæ & caritatis*: influit in nos, quia de plenitudine eius omnes accipiunt: & influit immediate per influxum interiore gratiæ, & mediate, mediante suo in terris Vicario per directionem exteriorem.

Ostendimus hætenus, quomodo Christus, ex hoc Caput nostrum mysticum, meruerit nobis salutem concurrente per modum meriti: restat, vt magis speciatim examinemus modum, quo meruit Christus D.

Tanquam Filio Dei naturali compete-
 bat ei in instanti conceptionis suae (*ex debito connaturali*) omnis perfe-
 ctio gratiae & gloriae. Unde ex hac parte, & quod
 propriam concernebat perfectionem, non indigebat me-
 rito: sed nostri commodi & utilitatis ergo elegit ope-
 rari ex merito. Quem in finem duo in seipso patravit
 gratia: primum, quod permiserit animam suam esse
 passibilem & subiectam tristitia, timori, & aliis simili-
 bus, tamen ex alia parte illa fuerit beata beatificata Dei
 visione: aliud miraculum fuit, quod impediuerit, ne
 gloria resolutaret & redundaret in corpus: sed relique-
 rit illud esse passibile & mortale: ut per utramque viam
 mundi esset in statu Comprehensoris & Viatoris, ac pro-
 inde capax meriti. Igitur a primo instanti concep-
 tionis suae per primum illum actum amoris & obedientiae
 erga Patrem aeternum elicitum meruit nobis: & offe-
 rendo meritum illud pro nostra salute, quia infiniti erat
 valoris, meruit, quantum est ex parte Christi, gratiam
 & gloriam pro toto Mundo. Meritum, conformiter
 sententiae Theologi consistit in actu elicitu voluntatis in-
 trinsecae, veluti in eodem residet intrinsecae libertas: & in
 actu imperato solum extrinsecae, & (ut aiunt) per deno-
 minationem extrinsecam voluntatis imperantis. Isto
 ergo actu elicitu voluntatis Christi, quo acceptavit pra-
 ceptum & obedientiam Patris circa nostram redem-
 ptionem, meruit Christus adaequate, excessiue & cum
 omni rigore iustitiae salutem nostram: quamuis, ut mox
 dicitur, in hunc finem non ordinauerit hunc solum ac-
 tum: sed omnes omnia eius actus & merita simul vnita to-
 tae vitae & Passionis suae. Et hoc satis sit pro intelli-
 gentia, quomodo Christus nostram salutem operatus
 fuerit *per modum meriti*. De eo, quod valorem, effe-
 ctus, & meritum horum concernit applicatio-
 nem, dicetur infra.

✠ (o) ✠

Pars Quarta

d

De

De secundo modo,

Per modum satisfactionis.

PASSIO Christi non solum fuit causa meritoria, sed etiam satisfactoria pro nostra salute: etenim non tantum nobis meruit gratiam; sed etiam meruit gratiam nos liberauit a peccatis; quo Diuina satisfactoria iustitia. Satisfactio namque nil aliud est, quam solutio debiti: & hoc debitum, quod nos debemus Deo, soluitur per id, quod tollatur peccatum mediante gratia. Vnde sequitur, Passionem Christi respectu ad Deum non satisfactoriam; at respectu Angelorum fuisse meritoriam, simul & satisfactoriam: quia per effectum meritoriorum, per gratiam satisfecit Deo, tollendo debitum peccati. Et haec satisfactio Passionis Christi perfecta fuit, quia non tantum sufficiens fuit & aequalis, sed etiam liberalitas rei ad rem, scilicet, pretii ad debitum; etiam iam excedens & superabundans: nam pretium satisfactionis id, quod Deo debebatur ratione debiti offerentis, cessit & superauit: & plus placuit Patri merito, meritoque ei tribuit gloriam Passio Christi, quam eisdem debuit, vel sollicitudinem, contumeliam & despectum ipsius peccatum & offensa Adam: insuper fuit ex iustitia, & non in rigore iustitia, eo modo, quo probatur à Theologo. Neque solum perfecta fuit satisfactio Christi, sed etiam modum satisfaciendi, sed etiam quo ad personam satisfecit. Quia, sicuti peccato omnes Diuinae Personae offendebantur, ita eisdem conueniens poenitentia & debebatur satisfactio: & quemadmodum Deus principaliter fuit offensus, secundario Persona Diuina, quantum sunt vnus Deus, vnus Legislator, vnus Dominus; eodem modo satisfactio primario satisfecit Deo, secundario Personis Diuinis. Sed modum explorat quo Christus satisfecit, suscipiendo in se omnia peccata nostra. *Posuit in eo Dominus iniquitatem omnium impiorum, & cum peccatis poenitentiam & poenam peccatorum.* *Ibid.* *per scelus populi mei percussus est, & disciplina patrum*

Suarez.
disp 4. sect.
5 in 3 p.
Ija 53.

Ibid. *per scelus populi mei percussus est, & disciplina patrum*

...um Tria dicit peccatum, ut notat S. Augustinus, *culpam, opinionem, & poenam*: Christus volens satisfacere nostris peccatis, in se minimè suscepit culpam (erat enim impeccabilis) benè quidè opinionem peccatorum, & poenam; contentus namq; erat, ut tanquam peccator estimaretur, submictebat se poenae peccati, ac nostra suscepit peccata cum poena, ut nobis vicissim suas largiretur virtutes cum gloria. *O mirabile commercium* (ait S. Leo Papa) *nostra accipiens, & sua tribuens*. Quis sanè & utilissima commutatio ex parte hominis! Christus commutat suam fœlicitatem cum nostra.

Serm. 2. de Pass.

De tertio modo,
Per modum Sacrificii.

Christus in Altari Crucis verus & proprius fuit Sacerdos, iuxta illud Apostoli: *Tu es Sacerdos in æternum*. Ratio est, quia seipsum in verum obtulit sacrificium pro peccatis nostris. *Tradidit semetipsum nobis, oblationem & hostiam Deo, in odorem suavitatis*. Igitur Christus operatus fuit salutem nostram, non per modum meriti & satisfactionis duntaxat, veluti suprà diximus; sed etiam per modum sacrificii. Imò duo illi priores modi huic includuntur, quia sacrificium eventum Crucis Christi alter in nobis causavit salutem, quam merito nobis omnia dona gratiæ & gloriæ, & satisfaciendo pro peccatis nostris & quò ad culpam, & quò ad poenam.

Heb. 5.
Ephes. 5.

Alterius, quinque requiruntur & concurrunt ad verum sacrificium; omnia illa fuerunt in evento Crucis. Requiritur Sacerdos, victima, victimæ donatio, Altare, & finis gloriæ & cultus Dei: Christus Sacerdos, victima, morte destructa: Altare fuit eventus, finis fuit salus nostra & gloria Dei.

Sed pro clariori veritatis huius notitiâ dubitari potest: primò, Respectu cuius naturæ Christus fuit Sacerdos, an secundùm naturam humanam vel Divinam?

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nam? Respondeo, secundum naturam humanam ratio est, quia si consideremus Diuinitatem, non habet superiorē, cui possit offerri sacrificium, quatenus humanitas efficaciam & valorem sacrificii recipiat Diuinitate, à qua, tanquam ab unguento sacerdotum, notat Valquez, *humanitas ungitur, sanctificatur & digna redditur tanto munere.* Ad eundem modum proprium est Christi, esse Mediatorem in quantum est homo, qui tamen simul Deus erat: quia, ut homo, sacrificabat, &, ut Deus, satisfactioni dabat valorem & dignitatem insipientem.

Vasq. disp.
83. c. 2. in 3.
p.

Secundum dubium. Christus non occidit seipsum ergo non fuit Sacerdos. Respondetur, quod seipsum non occidit, at tamen mortem suam accepit, eamque voluntarie obrulit Patri in sacrificium pro nobis, *Oblatus est, quia ipse voluit.* Nec propterea Martyres etiam Sacerdotes dicendi sunt: primo, quia fuerunt voluntarii in moriendo, quemadmodum Christus, qui etiam existens in Cruce poterat non mori, noluisse: secundo, Sancti Martyres moriebantur propter fidem Christi, & propter propria peccata: Christus propter peccata aliorum & totius Mundi: tertio, Christus fuit consecratus, constitutus & vnctus Sacerdos a Patre aeterno per Diuinitatem, ut fungeretur officio pro Mundi redemptione (quod non competit Martyribus) ergo esse sacerdotem per propriam mortem causare nostram salutem *per modum sacrificii, proprium solius Christi.* Et hæc de tertio modo operatur *per modum sacrificii.*

Isa. 53.

De quarto modo,

Per modum Redemptionis.

Redimere proprie significat liberare seu liberare a potestate alterius, aut pristinae libertati restituere, quod mancipium: quod excellentissimè præstitit Christus Dominus noster. Quia per sanguinem suum plenarie satisfecit Diuinae iustitiae, nos omnes, totosque seruos & mancipia è Dæmonis eripuit potestate.

quod Deum haberet supra nos proprium dominium; quia à Deo obtinuerat potestatem puniendi hominem, cumque deducendi ad infernum.

Hæc Redemptio tam liberalis ex parte Christi, tamque liberalis ex parte nostra, commendatur admodum & illustratur à sacra Scriptura. Non corruptibilibus auro, & argento redempti estis: sed pretioso Sanguine quasi agni immaculati Christi. Empti enim estis pretio magno: & oportate Deum in corpore vestro. Verum, si quis insistere vi & proprietati verborum, aliud est emere, aliud redimere. Emere est comparare dominium

1. Petr. 1.

1. Cor 6.

aliquis mediante aliquo pretio: redimere est de novo comparare dominium rei primò possessæ, sed per quam occasionem amissæ & deperditæ. Iam, post hæc explicatione, Christus redemit, & emit: redemit, 3.

S. Hier ad

Sal. cap 3.

Suarez

disp. 4. sect.

Deus: emit, ut homo. Quia in quantum Deus de se operatur, & rursus acquisiuit sibi ius antiquum & amicitiæ, quod in nos habebat: aut in quantum homo nouum ius & dominium supra nos acquisiuit. Quia dicitur in Psalmo: Postula à me, & dabo tibi gentem & hereditatem tuam.

Psal 2.

Sed, quomodo & quando Christus Dominus noster Redemptoris officium exercuerit, videamus. Christus non duntaxat Redemptor fuit patiendo & moriendo pro nobis in Cruce, sed à principio quoque conceptionis & in omnibus operationibus vitæ suæ usque ad mortem. Etenim omnes & singulæ Christi operationes gratissimæ erant Patri æterno, & quæ libet sufficiens pro nostra redemptione: esto pretium totale & completum non nisi in Cruce solutum fuerit, iuxta Dicitur in oraculo: Nonne oportuit pati Christum, & ita resurrexerit in gloriam suam.

Luc. 24.

De quinto & ultimo modo,

Per modum efficientiæ.

Officio Christi non solum salutis nostræ extitit causa moraliter & meritorie, in quantum suo merito motu & voluntate Dei ad dandam nobis efficientiæ gratiam;

Suarez

disp. 11.

sect. 9.

d 3

am;

am, sed etiam *physicè & efficienter*: quod intelligitur de Passione *subiectivè*, videlicet, de Humanitate Christi in quantum Passioni & morti subiecta fuit. Adde nunc Humanitas Christi, in quantum est instrumentum cõiunctum Diuinitatis, concurrentis vt causa principalis, est causa physica instrumentalis omnium supernaturalium effectuum gratiæ. Quod idem dicendum est de sacratissimis plagis Christi, & de pretiosissimo sanguine, *physicè instrumentaliter* concurrentibus ad nostram salutem. Neque hæc doctrina contrariatur S. Thomæ docenti, nullam creaturam posse esse causam instrumentalem creationis: quia, vt beate exponit Cateranus, gratiam causata ab Humanitate Christi in anima nostra non creatur, cum ad eam concurrat anima tanquam subiectum secundum suam potentiam obedientiam, vt latius probatur in Theologia. Et hæc de merito Christi per suam Passionem operatus fuit salutem nostram, nimirum, tanquam causa meritoria & satisfactoria, tanquam Sacerdos & Redemptor, & denique tanquam causa physica instrumentalis.

CAP. XI.

De inestimabili thesauro meritorum Passioni Christi

In ter principalia sanctæ nostræ fidei mysteria, magis salutem nostram necessaria collocandus quoque, vultus thesaurus meritorum Christi: nobis quæ in hereditatem eodẽ Christo consignatus. Siquidem tota causa nostre spei, fundamentum salutis nostræ, totum etiã illud ius, quod habemus ad vltimũ æternæ beatitudinis finem, ortum habet a meritis & per merita Passioni Christi. Nos enim aliud nomẽ est, in quo oportet nos saluos fieri, nisi in Christo, qui, tanquam caput membris suis, velut vitis palmetibus, cõmunicat nobis, & in nos influit spiritum & gratiam, gloriæ, & eiusq; cœlestis benedictionis. Veritas præterit mors, præterit passio, præterit e & actio eius meritoria: at dignitas & valor horum meritorum remanet, & remanebit in æterno in scientia & præsentia Patris æterni, totiusq; sanctiss. Trinit. (quem a modo dicitur in actu peccato remanet reatus eũ dignitate & merito nostræ) & intuitu horum meritorum Christi placatur Deus, & conciliatur mundo, cunctisq; concedit media ad salutem

Act. 4.

Rom. 6.